

پرسش ۱۱۲: معنای آیهی (آنان که با تو بیعت می کنند جز این نیست که با خدا بیعت می کنند....)

سؤال / ۱۱۲: ما معنى قوله تعالى: (إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا) [470]؟

معنای این آیه چیست: (آنان که با تو بیعت می کنند جز این نیست که با خدا بیعت می کنند. دست خدا روی دست هایشان است و هر که بیعت بشکند، به زیان خود شکسته است و هر که به آن بیعت که با خدا بسته است وفا کند، او را مزدی کرامند دهد). [471]

الجواب: محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) هو يد الله، وفي الحديث القدسي ما معناه: (لا يزال عبدي يتقرب إليّ بالفرائض حتى يكون يدي و عيني ...) [472]، فالحجة على أهل الأرض هو يد الله و عين الله في خلقه، وفي دعاء السمات: (وظهورك في جبل فاران) [473]، أي ظهور الله في مكة بمحمد (صلى الله عليه و آله و سلم).

پاسخ: حضرت محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) دست خدا است و در حدیث قدسی به این معنا آمده: (بنده ام همچنان با انجام واجبات به من نزدیک می شود، تا آنجا که دست من و چشم من می گردد....) [474] حجت بر اهل زمین همان دست خدا و چشم خدا در میان خلق او می باشد و در دعای سمات آمده است: (وظهورك في جبل فاران) [475] (و به ظهور پرفروغت در کوه فاران - کوهی نزدیک مکه و محل مناجات پیامبر-)؛ یعنی ظهور الله در مکه به وسیله ی محمد (صلى الله عليه و آله و سلم).

[470] - الفتح : 10.

[471] - فتح: 10.

[472] - انظر الكافي : ج 2 ص 352 - 353، باب من أذى المسلمين واحتقرهم ح 7 و 8. وكذلك انظر صحيح البخاري : ج 7 ص 190، كتاب الرقاق.

[473] - مصباح المتعبد : 419.

[474] - كافي: ج 2 ص 352 و 353 باب کسی که مسلمانان را اذیت و تحقیر کند، حدیث 7 و 8؛ صحیح بخاری: ج 7 ص 190 کتاب رفاق.

[475] - مصباح المجتهد: ص 419.